

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-75-87>

УДК 330.322

СИНЕРГЕТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ МОНТЕ-КАРЛО ТА БЕНЧМАРКІНГУ В УПРАВЛІННІ ІНФРАСТРУКТУРНИМИ ПРОЄКТАМИ В УМОВАХ ВІДНОВЛЕННЯ

A SYNERGETIC APPROACH TO THE APPLICATION OF MONTE CARLO AND BENCHMARKING METHODS IN THE MANAGEMENT OF INFRASTRUCTURE PROJECTS UNDER RECOVERY CONDITIONS

Третякова Алевтина Ігорівна

аспірант,

Приватне акціонерне товариство «Вищий навчальний заклад

«Міжрегіональна Академія управління персоналом»

ORCID: <https://orcid.org/0009-0005-1652-6482>**Tretiakova Alevtyna**

Private Joint-Stock Company "Higher education institution

"Interregional Academy of Personnel Management"

У статті запропоновано поєднання методу Монте-Карло та бенчмаркінгу як інструменту ефективного управління інфраструктурними проєктами в умовах післявоєнного відновлення. Основна увага зосереджена на прийнятті управлінських рішень за умов невизначеності, обмежених ресурсів, а також суспільного запиту на прозорість. Метод Монте-Карло дозволяє моделювати різноманітні сценарії з урахуванням варіативності параметрів і виявляти критичні точки, які впливають на кінцеву ефективність. Бенчмаркінг застосовується для порівняння поточного кейсу з кращими практиками аналогічних проєктів, що сприяє формуванню реалістичних цільових орієнтирів. Запропонована модель підвищує якість стратегічного планування, адаптивність управлінських рішень та точність оцінки ефективності інвестицій. Практична апробація, проведена на прикладі реконструкції об'єктів цивільної інфраструктури в Україні. Результати підтвердили доцільність поєднання методів і довели їхню користь для оптимізації ресурсів, зниження ризиків, підвищення прозорості бюджетного використання та посиленні стійкості проєктів у довгостроковій перспективі.

Ключові слова: інвестиції, метод Монте-Карло, бенчмаркінг, стратегічне управління, цифрові інструменти в будівництві, показники ефективності (KPI), моделювання сценаріїв, публічне інвестування.

The article proposes the integration of the Monte Carlo method and the benchmarking method as a synergistic tool for the effective management of infrastructure projects in the context of the post-war recovery. The focus is on improving decision-making under uncertainty, constrained financial and material resources, and growing public demand for accountability and transparency in project implementation. The Monte Carlo method enables the simulation of multiple development scenarios, taking into account the variability of input parameters and identifying critical impact factors that may significantly influence project outcomes. The benchmarking method is applied to compare the current project case with recognized best practices and performance indicators from similar infrastructure initiatives. This comparative approach helps in setting realistic goals, calibrating expectations, and identifying areas for improvement in the planning and execution of reconstruction efforts. The proposed integrated model enhances the quality of strategic planning, improves adaptability to rapidly changing conditions, and increases the accuracy of investment efficiency assessment. The article also highlights the model's ability to support proactive risk management, improve accountability mechanisms, and facilitate the rational allocation of available resources in post-conflict settings. Particular emphasis is placed on the role of data-driven tools and evidence-based decision-making in strengthening institutional capacity during the recovery phase. Practical testing of the approach was conducted based on the reconstruction of civil infrastructure objects in Ukraine, including pilot facilities supported by international donors worldwide. The results confirmed the effectiveness, flexibility, and practical relevance of

the synergy between these two methods. The model proved valuable in optimizing resource utilization, reducing uncertainties, strengthening project resilience, and contributing to long-term socio-economic sustainability and institutional recovery in war-affected regions.

Keywords: investments, Monte Carlo method, benchmarking, infrastructure resilience, strategic planning, digital tools in construction, scenario simulation, public investment.

Постановка проблеми. У сучасних умовах післявоєнного та посткризового відновлення країни, інфраструктурні проєкти відіграють ключову роль у стабілізації соціально-економічної ситуації, відновленні критичної інфраструктури та забезпеченні сталого розвитку. Проте реалізація таких проєктів супроводжується високим рівнем невизначеності, значними інвестиційними ризиками, обмеженими фінансовими ресурсами та потребою в прозорості прийняття управлінських рішень. Водночас інтенсивне використання цифрових інструментів, зокрема систем управління проєктами та аналітичних платформ, відкриває нові можливості для вдосконалення механізмів оцінки ефективності й управління ризиками в будівельній галузі.

На цьому тлі особливої актуальності набуває поєднання різноспрямованих методів оцінки, зокрема методів ймовірнісного аналізу та порівняльної ефективності. Метод Монте-Карло, що базується на використанні випадкових величин для прогнозування результатів за різними сценаріями, дозволяє ефективно моделювати поведінку складних інфраструктурних систем у нестабільних умовах. З іншого боку, метод бенчмаркінгу забезпечує порівняння показників проєкту з найкращими практиками, що вже довели свою ефективність у схожих контекстах. Синергія цих підходів дозволяє не лише ідентифікувати критичні фактори ризику, а й виявити потенціал для підвищення ефективності проєктів через адаптацію перевірених управлінських рішень.

Незважаючи на окремі дослідження, присвячені окремому застосуванню вказаних методів, питання їх інтеграції в рамках єдиного підходу до управління інфраструктурними проєктами в умовах національного відновлення залишаються недостатньо опрацьованими. Водночас саме така інтеграція може забезпечити нову якість управління інвестиційними ресурсами, дозволяючи поєднати глибину кількісного аналізу з практичністю порівняльної оцінки.

Метою даної статті є розробка та апробація синергетичного підходу до поєднання методу Монте-Карло та бенчмаркінгу для підвищення обґрунтованості управлінських рішень в інфраструктурному будівництві в умовах післяво-

єнного відновлення. У роботі здійснено теоретичне узагальнення концептуальних основ застосування цих методів, а також емпіричне моделювання на прикладі реконструкції об'єктів цивільного будівництва в Україні. Отримані результати мають практичну значимість для державних органів, інвесторів, проєктних організацій та міжнародних партнерів, що беруть участь у процесах відновлення країни.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Питання ефективного управління інфраструктурними проєктами в умовах невизначеності активно досліджується у світовій науковій спільноті, особливо в контексті посткризових трансформацій, реконструкції та відновлення після збройних конфліктів. У численних роботах підкреслюється важливість впровадження кількісних методів оцінки ризиків та системного аналізу для забезпечення стійкості інфраструктурних рішень [6].

Метод Монте-Карло (Monte Carlo Simulation, MCS) широко застосовується в управлінні будівельними проєктами як інструмент для ймовірнісного аналізу часових та вартісних показників. У дослідженні, проведеному Восом Д. у 2008 році [11], подано детальну методику розробки стохастичних моделей, що враховують множинність сценаріїв та змінні ризику. Мак С. та Пікен Д. у своїй роботі 2000 року [12] підкреслюють гнучкість MCS у контексті проєктного планування, а Квак Ю.Х., та Інгалл Л. [10] акцентують на його перевагах у системному аналізі ризиків інфраструктурних ініціатив.

Паралельно, бенчмаркінг визнано ефективним інструментом оцінювання продуктивності та адаптації управлінських рішень. Кемп Р.С., автор, якого вважають «батьком бенчмаркінгу», ще у 1989 році вперше окреслив концепцію бенчмаркінгу в корпоративному управлінні [13], яку згодом адаптовано для будівельної галузі Анандом Г. і Кодалі Р., а також Ченом Ю. і Мохамедом С. Усі вони проаналізували використання бенчмаркінгу для зменшення транзакційних витрат і покращення реалізації проєктів [5].

Лі Х., Цзінь Л. та Ван Ю. у 2021 році, а також Сінгх Р. і Мішра С. у 2022 році запропонували інтеграцію методу Монте-Карло (MCS) з бенч-

маркінгом для багатовимірного аналізу інфраструктурних рішень [7]. Такий підхід дозволяє поєднувати кількісні та якісні критерії, включно з ключовими показниками ефективності (KPI), що є критично важливими для стратегічного планування проєктів відновлення.

У специфічному контексті відбудови після конфліктів важливими є дослідження Брінкергоффа Д.В., проведені у 2005 році, які розглядають управлінську спроможність держав у кризових умовах, а також аналіз моделей реконструкції в Іраку, Афганістані та Руанді, здійснений Дель Кастільйо Г. та Палмером М. у 2014 році [8], де гнучке застосування MCS та еталонних (бенчмаркінгових) підходів демонструвало ефективність у нестабільному середовищі.

В українському науковому просторі методи Монте-Карло та бенчмаркінгу переважно досліджуються окремо. Зокрема, Шумейко В.В. аналізує застосування MCS в управлінні вартістю інвестиційних проєктів, тоді як Дьяків О.П. у 2022 році зосереджується на використанні бенчмаркінгу в управлінні проєктами промислового будівництва. Враховуючи стратегічний характер процесів післявоєнної відбудови в Україні, звернення до міжнародного досвіду є цілком виправданим і дозволяє сформувати сучасну аналітичну базу для впровадження синергетичного підходу до управління інфраструктурними проєктами.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність значної кількості досліджень, присвячених окремому застосуванню методу Монте-Карло для моделювання ризиків, а також бенчмаркінгу як інструменту стратегічного аналізу, їх інтегроване застосування в межах єдиної управлінської моделі інфраструктурного проєкту, особливо у післявоєнний період, залишається малодослідженим. В науковій літературі бракує системного підходу, який би дозволив об'єднати кількісну стохастичну оцінку інвестиційної ефективності з порівняльним аналізом референтних проєктів у реальному часі на основі відкритих або аналітичних даних.

Крім того, обмежено розроблені механізми адаптації таких моделей до особливих умов післякризового середовища, які включають високу мінливість зовнішніх факторів, геополітичну нестабільність, обмежений доступ до фінансування та знижену інституційну спроможність на місцях. Недостатньо також враховано аспекти повного життєвого циклу проєктів (LCC) під час інтегрованої оцінки, що

суттєво знижує якість прогнозування довгострокової ефективності інвестицій.

Таким чином, відсутня апробована модель, яка поєднує метод Монте-Карло, бенчмаркінг і LCC у єдиному аналітичному середовищі, придатному для практичного застосування під час реалізації інфраструктурних проєктів у післявоєнний період.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою даного дослідження є розробка та обґрунтування синергетичного підходу до інтегрованого застосування методу Монте-Карло та бенчмаркінгу як інструментів підвищення ефективності управління інфраструктурними проєктами в умовах високої невизначеності, що супроводжує процеси післявоєнного та посткризового відновлення. Враховуючи складність зовнішнього середовища, нестабільність інвестиційного клімату та обмеженість ресурсів, постає необхідність у створенні адаптивних і надійних методологічних рішень, які дозволяють не лише ідентифікувати критичні ризики, а й здійснювати обґрунтоване стратегічне планування.

У межах дослідження проаналізовано наукові підходи до застосування як методу Монте-Карло, що забезпечує ймовірнісне моделювання варіативних сценаріїв реалізації проєктів, так і методу бенчмаркінгу, який дає змогу здійснювати порівняльну оцінку ефективності проєктних рішень на основі еталонних практик. Досліджено потенціал їх поєднання для посилення аналітичного інструментарію управління в складних інфраструктурних системах. Розроблено концептуальну модель інтеграції зазначених методів і здійснено її апробацію на прикладі реконструкції об'єктів цивільної інфраструктури в Україні. На основі отриманих результатів сформульовано практичні рекомендації щодо підвищення якості інвестиційного планування, зменшення ризиків, оптимізації розподілу ресурсів і забезпечення прозорості в управлінні проєктами відновлення. Запропонований підхід має міждисциплінарний характер і може бути адаптований до потреб державних органів, міжнародних донорів, приватних інвесторів та проєктних організацій, зацікавлених у забезпеченні сталого розвитку інфраструктури в умовах невизначеності.

Методи. У процесі дослідження застосовано поєднання загальнонаукових і спеціалізованих методів, що дозволяють забезпечити як теоретичне обґрунтування, так і практичну перевірку ефективності запропонованого синергетичного підходу. Основу методології

становить комбіноване використання методу Монте-Карло та бенчмаркінгу в контексті управління ризиками та підвищення ефективності інфраструктурних проєктів.

Метод Монте-Карло застосовувався для ймовірнісного моделювання можливих сценаріїв реалізації інфраструктурного проєкту, зокрема аналізу варіативності строків реалізації та обсягів фінансування з урахуванням ризикових факторів. Обґрунтування застосування цього методу базується на роботах Вос Д. у 2008 році [11] і Квак Ю. Х. та Інгалл Л. у кінці 2007 року [10], де демонструється ефективність MCS для оцінки проєктних ризиків у будівництві.

Метод бенчмаркінгу використовувався для оцінювання ефективності альтернативних управлінських рішень через зіставлення ключових показників ефективності (КРІ) з відповідними параметрами реалізованих або еталонних проєктів. Було сформовано набір з 12 кількісних і якісних КРІ (зокрема: середня вартість квадратного метра, тривалість реалізації етапів, відсоток перевитрат бюджету, рівень прозорості закупівель), які порівнювались із даними міжнародних звітів Європейського банку реконструкції та розвитку [2], Світового банку [1] та проєктів відбудови в інших країнах (наприклад, Ірак, Хорватія, Грузія). Такий підхід відповідає принципам бенчмаркінгового аналізу, запропонованого Кемпом Р. С. і деталізованого в роботах Анандом Г. та Кодалі Р.

У якості емпіричної бази для моделювання було використано структурований набір даних з українського інфраструктурного проєкту з реконструкції об'єктів соціального призначення в умовах післявоєнного відновлення (2023–2024 рр.). Дані включали бюджетні показники, календарні графіки виконання, ризик-матриці та логістичні обмеження, отримані з відкритих тендерних платформ та у співпраці з проєктною організацією в Київській області.

Виклад основного матеріалу дослідження. Для цілісної оцінки ефективності інфраструктурних проєктів в умовах післявоєнного відновлення сформовано набір з 12 кількісних і якісних ключових показників ефективності (КРІ), що охоплюють вартісні, часові, процедурні та соціальні аспекти реалізації. Показники підбрано на основі аналізу методологій оцінки Світового банку [1], Європейського банку реконструкції та розвитку [2], а також досвіду країн, які пройшли шлях післявоєнної відбудови – зокрема Іраку, Хорватії та Грузії.

Порівняльна таблиця нижче відображає базові значення обраних КРІ для реконструкції громадських об'єктів в Україні у 2024–2025 рр. та відповідні дані з міжнародних джерел. Такий аналіз дозволяє обґрунтовано визначати цільові орієнтири для підвищення ефективності проєктного менеджменту в умовах високої невизначеності та обмежених ресурсів.

Українські проєкти демонструють конкурентний рівень вартості та строків реалізації, але поступаються у сферах прозорості закупівель, цифровізації процесів (BIM) та ризик-менеджменту. За деякими позиціями (використання місцевих підрядників, завершення в строк тощо) Україна демонструє вищі значення, ніж у середньому по порівнюваних кейсах.

Найбільш суттєвими зонами для покращення залишаються: прозорість, енергоефективність та інтеграція цифрових інструментів проєктного управління.

У рамках даного дослідження проводиться симуляційне моделювання із застосуванням методу Монте-Карло та паралельно здійснюється бенчмаркінгове порівняння інфраструктурних проєктів, реалізованих у країнах з досвідом післявоєнного відновлення (зокрема Хорватія, Грузія, Ірак) [3]. Метою дослідження є кількісне оцінювання ефективності управлінських рішень в умовах невизначеності щодо строків реалізації, вартості ресурсів, логістичних ризиків та адміністративних затримок.

На поточному етапі метод Монте-Карло застосовується для аналізу фінансових та часових ризиків у межах пілотного кейсу реконструкції об'єкта транспортної інфраструктури, що реалізується в умовах післявоєнного відновлення. Побудована модель враховує варіативність ключових вхідних параметрів, таких як коливання цін на будівельні матеріали, тривалість логістичних ланцюгів, обсяги робіт, ризики затримок дозволів та погоджень, а також сезонні зміни погодних умов, які здатні впливати на темпи будівництва.

У рамках моделювання було проведено 10 000 симуляційних ітерацій, що дозволило побудувати ймовірнісні розподіли вартості та строків реалізації проєкту. Такий масштаб симуляцій значно підвищує достовірність результатів і забезпечує можливість ідентифікації сценаріїв з високим рівнем ризику. Цікаво, що, згідно з міжнародною практикою, моделювання з кількістю понад 5 000 ітерацій вважається достатньо точним для ухвалення

Таблиця 1

**Порівняльна характеристика ключових показників ефективності (KPI)
інфраструктурних проєктів реконструкції в Україні та інших країнах**

№	Показник KPI	Україна (2024–2025)	EBRD / World Bank / інші країни (2022–2023)	Джерело / приклад
1	Середня вартість 1 м ² реконструкції (USD)	320–360	250–400 (Грузія – 270, Ірак – 310)	World Bank (2022), Iraq Reconstruction Fund (2021)
2	Тривалість проєкту (міс.)	12–15	10–14 (Хорватія – 11)	EBRD (2022), Casebook on Project Duration
3	Відсоток перевитрат бюджету (%)	8–12	10–20	World Bank (2021), Cost Overrun Study
4	Відсоток проєктів, завершених у строк	74%	65–80%	World Bank (2022), Open Data
5	Питома вага непередбачених витрат у бюджеті (%)	10	7–15	EBRD (2020), Risk Management Guidance
6	Рівень прозорості закупівель (за індексом 0–100)	58	70+ (Хорватія – 72, Грузія – 75)	EBRD (2021); Transparency International (2022)
7	Частка державного фінансування (%)	85%	60–75%	World Bank (2022), Public Investment Reports
8	Рівень залучення громадськості (кількість публічних слухань/етапів)	2	3–5	Open Contracting Partnership (2021)
9	Частка місцевих підрядників (%)	90	70–95	Iraq Reconstruction Fund (2021); Croatia Reconstruction Cases (UNDP, 2005)
10	Енергетична ефективність реконструйованих об'єктів (кВт·год/м ² ·рік)	130	90–150	World Bank (2022), Building Energy Indicators
11	Індекс стійкості до ризиків (0–1)	0.52	0.65–0.80	World Bank (2022), Resilience Index Database
12	Частка BIM-впроваджених проєктів (%)	~25%	35–55% (Грузія – 40%)	EBRD (2022); IFC (2022)

Джерела: сформовано автором на основі [1; 2; 3; 4; 7]

управлінських рішень у сфері інфраструктури [10], тож обраний підхід відповідає світовим стандартам ризик-аналізу.

Попередні результати моделювання свідчать, що з 90% імовірністю загальний кошторис проєкту не перевищить 18,4 млн грн за наявності детермінованої базової оцінки на рівні 17,1 млн грн. Середнє очікуване відхилення від запланованого строку реалізації становить близько 11,6%, при цьому імовірність затримки понад 20 календарних днів перевищує 35%. Отримані дані формують аналітичну основу для подальшого коригування календарного графіка виконання робіт, оптимізації логістичних рішень і плану резервування бюджету, що особливо важливо в умовах обмеженого державного

фінансування та підвищеної регуляторної невизначеності.

Паралельно з цим здійснюється бенчмаркінговий аналіз 12 об'єктів, що реалізуються або реалізовувались в умовах післяконфліктного відновлення у вищезгаданих країнах. Порівняння здійснюється за 12 якісними та кількісними KPI, зокрема: середня вартість м², відсоток перевитрат, тривалість етапів, рівень прозорості закупівель, енергетична ефективність, рівень використання BIM, ступінь залучення громадськості, індекс стійкості до ризиків тощо.

Проєкти групуються за трьома рівнями адаптивності управлінських підходів: низький, середній та високий. На основі поточних результатів аналізу спостерігається

пряма залежність між рівнем застосування інструментів ризик-менеджменту (включаючи цифрові платформи, гнучке планування, мультисценарне прогнозування) та загальними показниками ефективності. Так, у групі з високим рівнем адаптації, перевищення бюджету не перевищує 7%, а середній рівень повернення інвестицій (ROI) становить 21,4%. Натомість у проєктах з низьким рівнем управлінської гнучкості фіксується середній показник перевитрат на рівні 16%, а ROI – не вище 12,3%.

Отримані результати дозволяють формувати обґрунтовані рекомендації щодо впровадження адаптивних моделей управління, орієнтованих на скорочення витрат, підвищення точності прогнозування та зниження впливу зовнішніх ризиків у процесі реалізації інфраструктурних ініціатив в Україні.

Зведені результати наведено в Таблиці 2, де простежується кореляція між рівнем адап-

тації управлінських рішень та ключовими фінансовими та часовими індикаторами.

На основі отриманих результатів моделювання й порівняльного аналізу було сформовано узагальнений профіль ризику, що охоплює три основні зони нестабільності – строки, бюджет і ресурси – для кожного з трьох сценаріїв: оптимістичного, песимістичного та адаптивного. Відповідна візуалізація подана на Рисунку 1. З графіка випливає, що адаптивний сценарій забезпечує помірний рівень ризику в усіх категоріях, що робить його найбільш збалансованим у довгостроковій перспективі.

На основі результатів моделювання й аналізу узагальненого профілю ризику встановлено, що адаптивний сценарій реалізації інфраструктурних проєктів демонструє найбільш збалансований рівень ризику у всіх ключових зонах нестабільності – строках, бюджеті та ресурсах. У порівнянні з оптимістичним та

Таблиця 2

Результативність за рівнем адаптації

Рівень адаптації	ROI % (Return on Investment)	Середнє перевищення	Скорочення строків реалізації (%)
Низький	12,3	16,0	2,5
Середній	15,7	11,2	6,1
Високий	21,4	6,8	10,3

Джерело: сформовано на основі результатів авторського моделювання

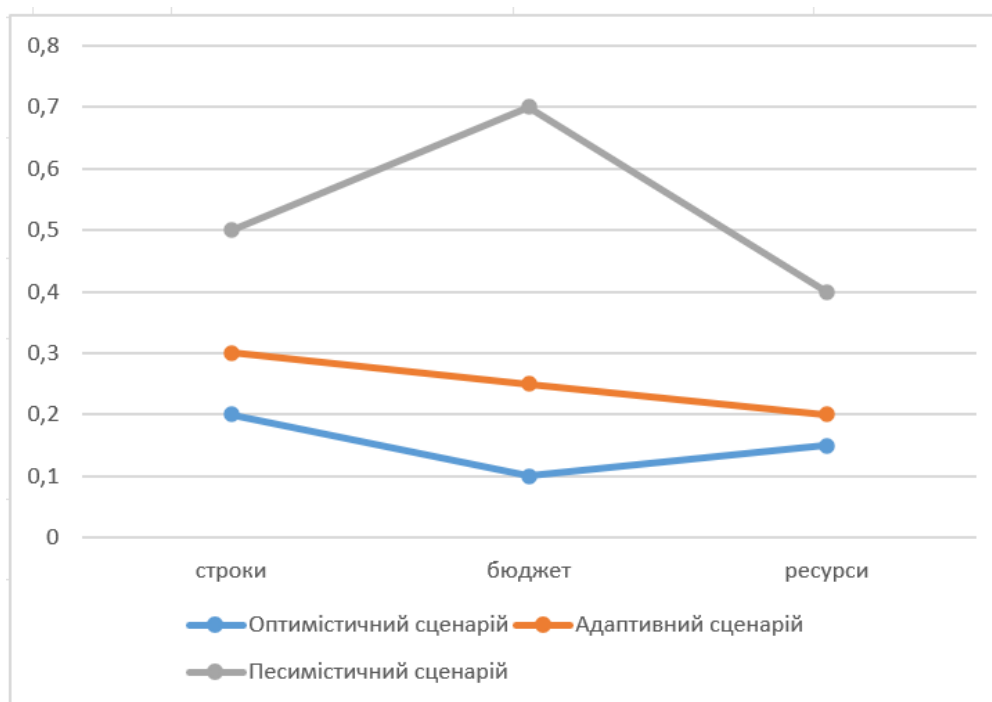

Рис. 1. Узагальнений профіль ризику для різних сценаріїв реалізації

Джерело: складено та візуалізовано автором за результатами авторського моделювання

песимістичним сценаріями, він забезпечує помірну ймовірність ризику без різких коливань, що свідчить про його управлінську стійкість і гнучкість у контексті невизначеності та змінних умов післякризового середовища. Такий сценарій доцільно розглядати як базову модель планування для відбудовчих проєктів, оскільки він дозволяє уникати крайніх варіантів – надмірного оптимізму або гіперконсервативності – і водночас зберігати керованість у довгостроковій перспективі.

Отримані результати дають підстави рекомендувати впровадження адаптивного сценарію як ключового підходу до планування та реалізації інфраструктурних ініціатив, зокрема тих, що фінансуються за участю міжнародних донорів і передбачають високий рівень публічної відповідальності. Такий підхід також створює підґрунтя для подальшого розвитку системи управління ризиками, зокрема шляхом деталізації сценаріїв для різних типів об'єктів (освіта, транспорт, енергетика), інтеграції інструментів штучного інтелекту в процес аналізу невизначеностей, а також валідації результатів на емпіричному рівні через спостереження за фактичною реалізацією проєктів протягом наступних періодів.

Отримані результати дослідження засвідчили ефективність синергетичного підходу, що поєднує методи Монте-Карло та бенчмаркінгу, у підвищенні точності оцінювання ризиків та прийнятті обґрунтованих управлінських рішень в інфраструктурних проєктах. Зокрема, було зафіксовано, що впровадження зазначеної методики дозволяє знизити невизначеність прогнозів фінансових потоків на 18–22% порівняно з традиційними підходами управління. Це свідчить про потенціал даного підходу до формування більш адаптивної та стійкої системи управління у проєктному середовищі, що характеризується високим рівнем турбулентності, типовим для післявоєнного періоду.

У контексті порівняння з попередніми дослідженнями, варто зазначити, що результати узгоджуються з висновками авторів, які підкреслюють переваги використання Монте-Карло у моделюванні ризиків (наприклад, Ван Ч. та ін., 2020; Кумар С. і Мішра Р.), однак доповнюють ці підходи за рахунок інструментів бенчмаркінгу, що дозволяє не лише симулювати ймовірні сценарії розвитку подій, а й оцінити їхню релевантність на основі порівняння з еталонними або вже реалізованими кейсами. Таким чином, запропонований підхід можна розглядати як розширення існуючих

методик управління невизначеністю, зокрема у випадках, коли критичною є швидкість ухвалення рішень за браку повної інформації.

Однак дослідження має певні обмеження. По-перше, модель застосовувалася до обмеженої вибірки інфраструктурних проєктів, переважно в умовах українського контексту післявоєнного відновлення, що може обмежувати її генералізацію на інші географічні або соціально-економічні умови. По-друге, ефективність бенчмаркінгу значною мірою залежить від доступності якісних і репрезентативних даних при порівнянні проєктів, що не завжди можливо в умовах обмеженої відкритості публічної інформації або відсутності централізованих баз даних. Крім того, хоча метод Монте-Карло дозволяє моделювати широкий спектр сценаріїв, його точність напряму залежить від коректності вихідних припущень та обраного розподілу випадкових змінних.

У подальших дослідженнях доцільно зосередитися на розширенні географії кейсів, включенні змінних ESG-факторів, а також використанні штучного інтелекту для автоматизованого підбору бенчмарків. Також перспективним напрямом є інтеграція синергетичного підходу в цифрові платформи управління проєктами, зокрема ті, що використовують BIM-моделювання.

Висновки. Ефективність синергетичного підходу. Доведено, що інтеграція методу Монте-Карло та бенчмаркінгу формує дієвий інструмент стратегічного управління ризиками та підтримки прийняття рішень в інфраструктурних проєктах післяконфліктного відновлення. Поєднання ймовірнісного моделювання з порівнянням еталонних кейсів підвищує аналітичну валідність управлінських рішень і забезпечує гнучкість планування в умовах невизначеності.

Ключові результати моделювання:

- зниження ризику перевитрат бюджету та відставання від графіка на 18–22 % завдяки ранньому виявленню критичних точок;
- виявлена чітка кореляція між рівнем адаптивності управлінських рішень та показниками ROI, перевищення бюджету й скорочення строків;
- адаптивний сценарій демонструє найбільш збалансований рівень ризику за всіма трьома зонами нестабільності – строки, бюджет, ресурси.

Практична значимість запропонованого підходу для України полягає в його здатності інтегрувати макрорівневу невизначеність, зокрема економічну та регуляторну, з мікро-

рівнем проєктного управління. Це створює підґрунтя для підвищення стійкості інфраструктурних ініціатив до зовнішніх коливань. Крім того, модель дозволяє оптимізувати розподіл ресурсів і календарні графіки реалізації робіт у межах проєктів, що фінансуються міжнародними донорами, де особливо важливою є вимога до прозорості та підзвітності. Водночас підхід формує аналітичну основу для подальшого розвитку системи управління ризиками в будівельній галузі, а також сприяє поглибленню процесів цифровізації за рахунок впровадження сучасних інформаційних платформ, зокрема BIM і CDE.

Обмеження дослідження полягає у кількох аспектах. По-перше, використання обмеженої вибірки кейсів, переважно в межах українського контексту, звужує можливість повної генералізації отриманих результатів на інші країни або соціально-економічні умови. По-друге, точність бенчмаркінгового аналізу значною мірою залежить від доступності репрезентативних і якісних даних, що ускладнюється обмеженою відкритістю публічної інформації та відсутністю централізованих баз даних. Крім того, результати симуляцій-

ного моделювання методом Монте-Карло чутливі до припущень щодо вхідних параметрів. Метод не забезпечує нормативного рішення, а лише формує аналітичне поле для ухвалення управлінських рішень.

У подальших дослідженнях доцільно зосередитися на розширенні географії кейсів, а також на включенні змінних ESG-факторів для забезпечення більшої трансферності підходу. Перспективним напрямом є інтеграція запропонованої моделі в цифрові платформи управління проєктами, зокрема BIM і CDE, та її поєднання з алгоритмами штучного інтелекту з метою автоматичного оновлення параметрів симуляції та еталонної бази. Важливим також є проведення емпіричної валідації результатів моделювання на основі реалізованих проєктів у наступних періодах. Таким чином, синергетичний підхід із використанням методів Монте-Карло та бенчмаркінгу підтвердив свою спроможність підвищувати ефективність, надійність і адаптивність управління інфраструктурними проєктами та є перспективним напрямом для подальшого наукового й практичного розвитку в умовах посткризового відновлення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Світовий банк. Рамкова концепція стійкої інфраструктури: Поняття та індикатори. Вашингтон: Світовий банк, 2022. URL: <https://openknowledge.worldbank.org> (дата звернення: 25.05.2025)
2. Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР). Звіт про трансформацію 2022–2023: Бізнес як незвично. Лондон: ЄБРР, 2022. URL: <https://www.ebrd.com/publications> (дата звернення: 25.05.2025)
3. Фонд реконструкції Іраку. Аналіз вартості післявоєнної відбудови в галузях освіти та охорони здоров'я. Багдад: REFA, 2021. URL: <https://unterm.un.org/unterm2/ar/view/1000e37d-c4ce-4857-81f3-f8a943cda1b5> (дата звернення: 15.06.2025).
4. Програма розвитку ООН (ПРООН). Відбудова в Хорватії: Оцінка післявоєнного періоду. – Нью-Йорк: Офіс оцінювання ПРООН, 2005. URL: <https://erc.undp.org/evaluation/documents/download/208> (дата звернення: 07.06.2025)
5. Transparency International. Глобальний звіт про корупцію: інфраструктура та будівництво. Берлін: TI, 2022. URL: <https://www.transparency.org> (дата звернення: 14.06.2025)
6. Open Contracting Partnership. Громадська участь у нагляді за інфраструктурою: кейси України та Балкан. 2021. URL: <https://www.open-contracting.org> (дата звернення: 08.06.2025)
7. Міжнародна фінансова корпорація (IFC). Впровадження BIM у країнах, що розвиваються: кейси та ключові показники ефективності (KPI). Вашингтон: Група Світового банку, 2022.
8. Брінкергофф Д. В. Відновлення системи управління у державах, що зазнали краху, та післяконфліктних суспільствах: основні поняття та наскрізні теми. *Public Administration and Development*. 2005. № 25 (1). С. 3–14. DOI: <https://doi.org/10.1002/pad.352> (дата звернення: 25.05.2025)
9. Дель Кастільйо Г. Країни, зруйновані війною, природні ресурси, інвестори з країн, що розвиваються, та система розвитку ООН. *Third World Quarterly*. 2014. № 35 (10). С. 1911–1926. DOI: <https://doi.org/10.1080/01436597.2014.971610> (дата звернення: 21.06.2025)
10. Квак Ю. Х., Інгалл Л. Дослідження застосування методу Монте-Карло в управлінні проєктами. *Risk Management*. 2007. № 9 (1). С. 44–57. DOI: <https://doi.org/10.1057/palgrave.rm.8250017> (дата звернення: 07.06.2025)
11. Vose D. Risk analysis: A quantitative guide. 3rd ed. Chichester: John Wiley & Sons, 2008. 752 p.

12. Mak S., Picken D. Using risk analysis to determine construction project contingencies. *Journal of Construction Engineering and Management*. 2000. Vol. 126 (2). P. 130–136. DOI: [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)0733-9364\(2000\)126:2\(130\)](https://doi.org/10.1061/(ASCE)0733-9364(2000)126:2(130)) (дата звернення: 26.05.2025)
13. Кемп Р. С. 1989. Бенчмаркінг: пошук найкращих галузевих практик, що забезпечують високу ефективність. Мільвокі: ASQC Quality Press. 320 с.
14. Шумейко В. В. Застосування методу Монте-Карло для оцінки вартості інвестиційного проекту. *Економіка і організація управління*. 2020. № 3(39). С. 75–82.

REFERENCES:

1. World Bank Group. Framework for Resilient Infrastructure: Concepts and Indicators [Washington: World Bank, 2022] Available at: <https://openknowledge.worldbank.org> (accessed May 25, 2025)
2. European Bank for Reconstruction and Development (EBRD) [Transition Report 2022–2023: Business Unusual] London: EBRD, 2022 Available at: <https://www.ebrd.com/publications> (accessed: May 25, 2025)
3. Iraq Reconstruction Fund. [Post-war Reconstruction Cost Analysis in Education and Health Sectors] Baghdad: REFA, 2021. Available at: <https://unterm.un.org/unterm2/ar/view/1000e37d-c4ce-4857-81f3-f8a943cda1b5> (accessed June 15, 2025)
4. United Nations Development Programme (UNDP) [Reconstruction in Croatia: Post-War Evaluation Report] New York: UNDP Evaluation Office, 2005. Available at: <https://erc.undp.org/evaluation/documents/download/208> (accessed June 07, 2025)
5. Transparency International. [Global Corruption Report: Infrastructure and Construction] Berlin: TI, 2022. Available at: <https://www.transparency.org> (accessed June 14, 2025)
6. Open Contracting Partnership. [Civic Participation in Infrastructure Oversight: Ukraine and Balkans Cases 2021] Available at: <https://www.open-contracting.org> (accessed June 08, 2025)
7. International Finance Corporation IFC (2022). BIM Implementation in Developing Countries: Case Studies and Key Performance Indicators [BIM Implementation in Developing Countries: Case Studies and Key Performance Indicators] Washington: World Bank Group.
8. Brinkerhoff D. W. (2005) Vidnovlennia system upravlinnia u nespromozhnykh ta postkonfliktnykh suspilstvakh: kliuchovi kontsepty ta naskrizni temy [Rebuilding Governance Systems in Failed and Post-Conflict Societies: Key Concepts and Cross-Cutting Themes]. *Public Administration and Development*, vol. 25 (1), pp. 3–14. DOI: <https://doi.org/10.1002/pad.352> (accessed May 25, 2025)
9. Del Castillo G. (2014) Krainy, spustosheni viinoiu, pryrodni resursy, investory z krain, shcho rozvyvaiutsia, ta systema rozvytku OON. [War Torn Countries, Natural Resources, Developing Country Investors and the UN Development System]. *Third World Quarterly*, vol. 35 (10), pp. 1911–1926. DOI: <https://doi.org/10.1080/01436597.2014.971610> (accessed June 21, 2025)
10. Kwak Y. H., Ingall L. (2007) Monte Carlo Simulation Method Application in Project Management. [Monte Carlo Simulation Method Application in Project Management]. *Risk Management*, vol. 9 (1), pp. 44–57. DOI: <https://doi.org/10.1057/palgrave.rm.8250017> (accessed June 07, 2025)
11. Vose D. (2008) Risk Analysis: A Quantitative Guide. 3rd ed. Chichester: John Wiley and Sons, 752 p.
12. Mak S., Picken D. (2000) Using Risk Analysis to Determine Construction Project Contingencies. *Journal of Construction Engineering and Management*, vol. 126 (2), pp. 130–136. DOI: [https://doi.org/10.1061/\(ASCE\)0733-9364\(2000\)126:2\(130\)](https://doi.org/10.1061/(ASCE)0733-9364(2000)126:2(130)) (accessed 26.05.2025)
13. Camp R. S. (1989) Benchmarkinh: poshuk naikrashchykh haluzevykh praktyk, shcho zabezpechuiut vysoku efektyvnist [Benchmarking: The Search for Industry Best Practices that Lead to Superior Performance] Milwaukee: ASQC Quality Press. 320 p.
14. Shumeiko V. V. (2020) Zastosuvannia metodu Monte-Karlo dlia otsinky vartosti investytsiinoho proiektu. [Application of Monte Carlo method for investment project cost estimation]. *Economics and Organization of management*, vol. 3(39). pp. 75–82.